

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Iunonis et Latonæ

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

ΗΡΑΣ ΚΑΙ
Λήτες.

ΙΥΝΟΝΙΣ ΕΤ
Latona.

Eodem Interprete.

ΙΥΝΟ.

ΚΑλὰ μὲν γὰρ, ὦ Λαῶνι, καὶ
τὰ τέκνα ἔτεκόν ᾧ
Λη. Λητ. ὁ πάσσα, ὦ
Ηρα, τοῖστος τίκταν διωάμι-
θα, οἱ ᾧ ὁ Ηφαιστος δὴν. Ηρ.
ἀπ' οὗτ' ᾧ μὲν ὁ χαλδός, ὅμοιος
χρῆσιμός γε δὴ, τεχνίτης ᾧ
ἄεις ᾧ, καὶ κατασκευαστικῆς
ἡμῖν τὸν ὄρανόν καὶ τὴν Α-
φροδίτην ἐξημῆ, καὶ σπερδία
ξῆται πρὸς αὐτ'. οἱ ἡ βί πάσσα,
ἡ μὲν αὐτ' ἀρρήρικὴ σέρα ἡ μὲ.
πρα, καὶ ὄρεος, καὶ τὸ τιλωτῶον
εἰς τὴν σκυθίαν ἀπελθοῦσα,
πάντων ἴσασιν οἷα ἰοδία ξηνο-
κλονοῦσα, καὶ μιμνήσκου τὸς
σκύθας αὐτὸς, ἀνθρωποφά-
γους ὄντας. ὁ δ' Ἀπόλλων
προσποιεῖται μὲν πάντα ἀδελ-
φαί καὶ ὁξῶταρ, καὶ λιθαί.
σηρ, καὶ ἰατρὸς εἶναι καὶ μαν-
τῶνδαι, καὶ κατασκευαστικῆς
ἐργασίαι ἡ μαντικῆς, τὸ μὲν

Pulchros a enim uero
Latona & liberos
procreasti Ioui. LA-
TO. Non enim omnes, ὁ Ιυ-
no, tales parere possumus,
qualis b Vulcanus st. IYNO.
At hic c claudus quidem, ut
tilis certe tamen est, d arti-
fex optimus existens, ac cœ-
lum nobis exornauit quoq,
c Veneremq; uxorem duxit,
a qua & studiose obserua-
tur. Contra autem, f iuorum
liberorum altera quidem vi-
rilis ultra modum, & e mon-
tiuaga est. & postremo h in
Scythiam quoque profecta,
omnes sciunt qualia comea-
dat, hospites maciando, ac
Scythas ipsos imitando, qui
humana carne vescuntur. i A-
pollo autem simulat quidem
omnia scire sese, & k iacula-
ri, & l cithara canere, &

m medicū esse, & n vaticinari: & ericlis vaticinandi tabernis
hic in

ἐν Δελφοῖς, τὸ δ' ἐν Κλάρῳ,
 καὶ ἐν Διδύμοις, ἕξαστα
 τὸς παρὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ
 ἰσαμορφίζοντα πρὸς ἐνά-
 τερον τῆς ἐρωτήσεως ἀρκει-
 νόμῳ, ὡς ἀνύθωρον εἶναι
 τὸ σφάλμα. καὶ πλοτῆ μὲν
 ἄρ' οὐ ζήτησεν, πολλοὶ γὰρ οἱ
 ἀνύθωροι, καὶ παρέχοντο αὐ-
 τὸς λαταρομητῶν. πρὸς
 οὐκ ἀγνοῦνται γὰρ ὑπὸ τῶν συ-
 ντακτικῶν, τὰ ποτὰ τετρα-
 ταυόμῳ. αὐτὸς γοῦν ὁ μὲν-
 τις ἠγνόησεν, ὅτι φωνάσαι μὲν
 τὸν ἐράμφορον τὸ δίσκου; οὐ
 προσμανθάνουσα δὲ ὡς φη-
 ξίται αὐτὸν ἢ δάφνη, ἢ ταυ-
 τα, οὐτὰ λαδὸν καὶ λαμύ-
 πτω ὄντα. ἄρα ἐκ ὁρῶ λαθό-
 τι λαμυτικνοτέρα τῆς Νιό-
 βης ἰδοξασ. Λητ. ταῦτα μὲν
 τοῖς τὰ τέχνη, ἢ ξηροῦτόν, καὶ
 οὐ ψευδομανθάνουσα, οἶδα ὅτι
 πρὸς λυπῆσιν ὁράματα ἐν τοῖς
 θεοῖς καὶ μάστιγα, ὅταν ἢ μὲν
 ἰσαμύθωρον ἐς τὸ λάμ, ὅ δὲ
 ἐπιδακτῆ ἐν τῷ συμποσίῳ,
 θαυμαστόμῳ ὑφ' ἀπάντων.

Ηρ.

dem ob pulchriudinem laudatur, ille autem cibaram per-
 sonat in conuiuio, omnibus ipsum admiratione prosequētibus.

hic in °Delphis, illi P in Cla-
 ro ° Didymis, decipit con-
 sulētes se, obliqua et in vtrā-
 que partē quæstionis propo-
 sita inclinantia responden-
 do, ne videlicet erroris pos-
 sit damnari atque ita ex hoc
 quæstū facit. ° dicitur. Mul-
 ti enim amentes sunt, seq; i-
 pso exhibent præstigijs delu-
 dēdos. Verūm non ignora-
 tur vtiq; à prudentioribus,
 quod pleraque falsa ac ficta
 dicitur: quippe ille ipse va-
 tes ignorabat, quod interfe-
 cturus amatum suū esset di-
 sco: neq; prædixerat ipse sibi,
 quod ° fugitura ipsum esset
 Daphne, idē ° aded formo-
 sum ° atq; comatum. Quare
 nō video quā causā pulchrio-
 res liberos te quā ° Nioben
 illam procreasse putāris.
 LAT. At verò liberi hi, hor-
 spitum matratix ista videli-
 cet, ° mendax vaticinator
 ille, scio quo pacto mordeat
 te, dū cōspiciuntur inter deos:

° maxime quando hæc quis

Ηρ. ἰχθυόσα, ὦ Λυγὲ ἰκθύων
 θαυμαστός, ὅν ὁ Μαρσύας, ἢ
 τὰ δίκαια αἰ μῦθοι δικάσαι
 ἠθέλον, ἀπιδάσθαι ἄν αὐτὸς
 ἡρατῆος ἢ μουσικῆς; νῦν δὲ
 κατασοφιδῆς ἀέτη ὁ ἀπὸς
 πωλῶν, ἀδίκως ἀέτος, ἢ δὲ λα-
 λήσας παρθένῳ, ὅτω λαλήεις
 σιν, ὡς ἐπὶ ἡμασθῶν ὁφθῆσα
 ἡπὸ τῆς Ἀκταίωνῳ, φοβηθῆσα
 μὴ ὁ νεανίον ἰξαγορεύσῃ
 τὸ αἶσχῳ αὐτῷ, ἰπαρῆκῃ αὐ-
 τῷ τὸς λυδίας, ἢ ἢ δὲ δὲ, ὅ-
 τι ὅθι τὰς τελευσας ἰμασθῶν
 παρθένῳ ἢ ἢ αὐτῷ δόσα, Λυ-
 μέγα, ὦ Ηρα, φρονίς, ὅτι ζῆ-
 να τῷ δὲ, ἢ ἢ συμβασίνας
 αὐτῷ, ἢ ἢ τῷ ὁφθῆσας ἀ-
 δίκως, ἢ ἢ ἀπὸ ὁφθῆσας
 μὴ ὁλίγον αὐθις δακρύου-
 ἢ ἢ ὁπόταν σε κατακλιθῆς
 τῷ γλυκασίῳ τῶν ἢ ἢ ἢ
 ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ

metu contumeliosa es. Veruntamen videbo te non ita multo
 post rursus lachrymantem, quando te relicta in terram des-
 cenderit ille, B in taurum aut C cygnum conuersis.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

Latona Cœti Titanis filia, à Ioue oppressa, ex eo gemi-
 nam cōcepit prolem, Apollinem videlicet & Dianā,
 quod Iuno ad eō egrē tulit, vt immisso contra illam Py-
 thone

thone serpente, per totum terrarū orbem pellicem persecuta sit, donec errando ad sororem Asterien in insulā Orthygā peruenisset, à qua suscepta est, ibiq; Dianam peperit, quæ euestigiō obstetricis officium in nascituro fratre matri præstitit, & Apollinem nascentem suscepit, qui adultus mox Pythonem interfecit, & petentibus cœpit dare responsa Ouid. 6. Metam.

Magna gemelliparæ venerantur nemina diuæ.

Plin. lib. 34. Latona puerpera Dianam & Apollinē infantes sustinens. Porro Ortygia insula Delos postea vocari cœpit, quod cum antea aquismersa fuisset, subito Iouis iussu conspicua fuerit reddita. Nam ὄρθυς Græci dicunt, quod nos ostendere, seu manifestare. Vide inter marinos Iridis & Neptuni dialogum, in quo de Latonæ puerperio, & Delos insula vt emerferit.

a PVLCHRO liberis.] Apollinem & Dianam. Latonæ liberorū vituperatio & commendatio. b Vulcanus.] Iouis & Innonis filius ob deformitatem celo in Lemnum insulam deiectus, vbi ab Eurytone Oceani filia, & Theide nuptus est. Ea autem ruina, quæ de celo decidit, claudus factus est.

c Claudus quidē.] Vulcani cōmendatio hic, sed vituperatio de sacrificijs habetur, vbi scribitur, lunonē citra virilem congressum subuentaneo conceptu gravidam, Vulcanū edidisse, atq; eum quidem non admodum fortunatū, verum excusorem ac fabrum ararium: quiq; perpetuū in igni, tum in sumo versetur. Tum autē ne pedibus quidem integris: claudicare enim è ruina, cū à Ioue præceptus datus esset è celo. Quod ni Lemni pro sua bonitate eum, dum adhuc ferretur in aère, suscepissent, perierat nobis Vulcanus nō aliter quā Astyanax è turri deiectus. d Artifex, opt. exist.] Fingitur deorū faber, & Ioui fulmina, dijsq; arma aduersus Gigantes fabricasse. Officinam habere fertur in Lemno, & Cyclopes ministrōs, Cic. lib. 3. de Nat. deor. Tertius è Ioue & lunone, Lemni fabricæ traditur præfuisse, e Venerē uxorem duxit.] Admissus non est ad deorum mensam, quin etiam cū Mineræ nuptias expetisset, repulsam passus est. Vnde Virgilius Ecl. 4:

Nec deus hunc mensa, dea nec dignata cubili est,

Aliam deinde sibi uxorem quærens, Venerem duxit, quã posseã
 unã cum Marte in adulterio deprehendit. f Tuorũ liberor.]
 Diane obtrectatio. A Iunone accusata, à Latona defenditur.
 g Montiuaga.] Stat. in Achill. Littora multum mon-
 tiuagã dilecta deæ. & Horatius lib. 4. Carm. Hac ob virgi-
 nitatis amorem fertur hominum consortia fugisse, & venando
 sylvas incoluisse. Ob hanc causam sylvarum & nemorum dea
 putabatur. h In Scyth. prof.] Septentrionalem regionem à
 meridie Tauro terminatam laudatissimum templum habuit in
 Taurico, vbi carne tenui humana litabatur. Fuerunt autem &
 Scythæ & Tauri, siue Sarmata inhospitales, moribusque im-
 manissimis, vt quĩ hospites omnes Diane scelerent immolare. Ves-
 cebantur humanis carnibus, & interfectorum caluarias ha-
 bebant pro pateris. i Apollo om. scire.] Apollinæ artium
 præsidem ex Homeri & Orphei hymnis colligimus. k iacula-
 ri.] Arcum & sagittas habere scribunt, tum iaculatorem & sa-
 gittarium faciunt, ac in Græcos sagittas immittentem. l Ci-
 thara canere.] Citharædum ac citharædorum deum patant
 antiquitas. m Medicum esse.] Medicinæ inventorem, ac i-
 psam etiam medicum constituuerunt. n Vaticinari.] Vatem,
 & vaticinij deũ existimant, & pro vase diuino accipiunt o Del-
 phis.] Delphorum oraculum notissimum, quod summam fidem
 apud mortales obtinuit. Creditum enim est antiquitã, nullum
 oraculum fuisse certius, quã Apollinis. p in Claro.] Iſaacius
 Lycophronis interpres, Clarum montem & urbem, non longè à
 Colophone ponit, vbi fuerit Clarus Apollo. q Didymis.]
 Fuit apud Miletum templum Apolloni dicarum, dictum & Di-
 dymum ab Apolline Ditymeo, & gemine speciei. r Amaliũ
 suum.] Hyacinthum, cuius fabula est notissima, vel ex proxi-
 mè precedenti dialogo Mercurij & Apollonis. s Fugitura
 esset Daphne.] Thesfala virguncula, que vim Apollinis fu-
 giens conuersa est in laurum. Martiali libro 11: Torquebat
 Phœbum Daphne fugitiua. t Aded formosum.] Vir-
 gilius in Bucol. Orphi Calliopæa Lino formosus Apollo.
 u Atque comatum.] Hinc intonsus. x Nioben.] Niobe
 Tantali filia, Amphionis vxor, liberos ex eo suscepit duodecim,
 sex mares, totidemq; feminas. Hac liberorum multitudine, &
 pulchri.

pulchritudine ferox, Latonam. pro se contemnere ausa est, cum diceret illam duos solium peperisse. Apollinem & Dianā. Idcirco Dii hac contumelia offensi, Nioba filios ad unum interemerunt: Hæc Homeri interpret Il. ω. γ. Quæ Marlyas.] Plat. & Ouid. Satyrum fuisse scribunt. Palæphato: ἀργόμορος vocat generatori vocabulo. Eius fabula refertur ab Hygino, Tzetza: de eius certamine & excoriatione Ouid. 6. Fast. Diod. Sicul. & in Tragopoda græcæ annos. Luciani. & Cōspectam ab Actæone.] Aetionis, qui à canibus laceratus iraditur. fabula est notissima Obstetricatura.] Diana Lucina parientibus favere creditur. Virgil. Casta fauce Lucina, tuus iam regnat Apollo. Eius autem proprium munus est distendere corporis rimas, & meatibus viam dare, quod accelerando partui salutare est.

B. In Taurum.] Insuper salacissimus nihil non factus propter mulieres in Tauri speciem transformatus, Europam Agenoris regis Phanicum filiam rapuit, & per mare in Cretam transiit. C. Cygnum conuersus.] Cum Nemese Oceani filia in anserem mutata concubuit.

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

Irridet prolem Latonæ liu: da Iuno,

Ediderit tetrum quum tam en ipsa fabrum,

Fabula naturam ostendit lunonis acerbæ,

Quæ se supremi iactat ubique toro. PVL.

CHR O S enim.] ὀρέδιμο. Non. n. om. tales par.] ἀπὸ τοῦ εἰδομένου. Artifex. opt. exist.] ἐπαγο. Πύθαιε. Cœlum nobis exor.] ἀπὸ τοῦ εἰδομένου. ἑλελεὺ μερομοῦ. Illic in Claro.] Postremi membri expositio. Obliqua & in vtr.] Apollinis oracula ἐπιμφοροειδῶς. Verum non.] ἐπιμφοροειδῶς. Ipse vates.] ἐπιμφοροειδῶς. Idque adco.] ἀπὸ τοῦ εἰδομένου. Quare non video.] Conclusio per collationem. At verò liberi.] ἀπὸ τοῦ εἰδομένου. Ob pulchrit. laud.] ἀπὸ τοῦ εἰδομένου. Nequeo risum.] Irristo Illūmne.] Inficiatio. Vt qui ipse.] Approbatio. Hæc aut form.] Altera pars de Dianæ fabula. Vt interim non dicā.] πῶς ἀδελφῶς. Valdè an. el. es.] Conclusio στωπικῆ. Ast ego quæ Danaū incedo regina, Iouisq; Et soror & coniunx. Veruntamen.] ἀπειλή. bb 4 OE.